

החלטות

המושב הראשון של הועידה השמינית של המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית

(26 - 28. 5. 1944)

הקדמה

שכזה הנו הלוחם הנאמן ביותר על האינטרסים של כל עם ועם.
2. מתפקידם של כל הכוחות המתקדמים בפלשתינה הוא: להילחם למען הטלת כל כוחות הארץ למען החשת הנצחון ולמען הגשמת היסודות של הציר טר האטלנטי והתלטות ועידת טהראן לגבי פלשתינה.
3. ביצאה מתוך האינטרסים המשותפים של כל תושבי פלשתינה, כערכים ניהור דים ומתוך התפקידים שמטילה מלחמת השחרור של העמים נגד הפאשיזם, קרי בעת הועידה את הערכותיה ותפקידה הפוליטיים בתקופה הנוכחית.

1. בשלב הנוכחי של המאבק המכריע נגד הפאשיזם מתגבשים הכוחות הדימוקרטיים תחת הנהגת מעמד הפועלים בכל ארץ וארץ למלחמה על חינוך הקואליציה האנטיפאשיסטית שבראשה עומדת ברית המועצות, להחשת הנצחון ולשלום צודק. הצירטר האטלנטי, התלטות מוסקבה וטהראן מהווים את היסודות הפוליטיים של החזית האנטיפאשיסטית. עם התקרבות הנצחון עולות יותר ויותר על הפרק הבעיות הפנימיות בכל ארץ וארץ לעתיד לבוא. מעמד הפועלים הוא הכוח העיקרי העשוי ביותר הן במלחמה להחשת הנצחון והן במלחמה לשלום צודק ובתור

הבעייה הלאומית של פלשתינה

3. פירורי הרפריביליות שהאימפריאליזם והבורגנות הציונית מעניקים לחלקים מסויימים של היישוב במטרה להפריד בין ההמונים היהודים והערבים, אינם משנים את העובדה שהמשטר האימפריאליסטי בארץ משעבד את ההמונים היהודים מביחנה פוליטית וכלכלית.
4. השלטון האימפריאליסטי, המשענת העיקרית שלו — הציונות, ואלמנטים פרואימפריאליסטיים ערביים (מבין בעלי האחריות וההון המסחרי) מעוררים ניגודים בין יהודים וערבים בפלשתינה. על ידי מדיניות "הפרד ומשול" של הצליח האימפריאליזם, בעזרת הציונות ותאגידים פרואימפריאליסטיים ערביים, להכשיל את מלחמת התנועה הלאומית הערבית לשחרורה של הארץ.

1. השלטון האימפריאליסטי בפלשתינה משעבד אותה מבחינה פוליטית וכלכלית. במשך המלחמה האנטיפאשיסטית לא תל שינוי יסודי במדיניות האימפ. הבריטית לגבי פלשתינה. אף על פי שהמשלה נאלצה במלחמה האנטיפאשיסטית, תחת לחץ התגברות כוחות השחרור בעולם לתנועה מסויימת (שחרור האסירים הפוליטיים האנטיפאשיסטיים, מתן אפשרות פטולה למפלגה הקומוניסטית, הפסקת ההתנגדות להקמת אגודות מקצועיות ערביות), לא באה כל התקדמות יסודית בכיוון הרחבת הזכויות הדימוקרטיות של ההמונים ודימוקרטיזציה של הארץ. (חוסר כל מוסדות דימוקרטיים וכו'). מה שעלול היה להציע קדימה את חלקה של פלשתינה במלחמה האנטיפאשיסטית.

לכן המלחמה לדימוקרטיה בארץ ולעצמאותה — זהו התפקיד הראשי של המפלגה.

2. המלחמה לדימוקרטיה ועצמאות פלשתינה היא באינטרסים של כל תושבי הארץ, כיהודים וערבים. האינטרסים של המוני היישוב היהודי מזדהים עם האינטרסים של ההמונים הערבים.

לכן מתפקידה של המפלגה הוא להיחלם נגד הפחת ניגודים לאומיים בארץ ובעד אחוות-עמים. המלחמה לאחוות-עמים היא אחת מדרכי המלחמה העיקריות לדימוקרטיה ועצמאות. איאפשר לנתק את המלחמה לדימוקרטיה מהמלחמה לאחוות-עמים. ולהיפך, איאפשר לנתק את המלחמה לאחוות-עמים מהמלחמה לדימוקרטיה ועצמאות.

המפלגה והתנועה הלאומית הערבית

כל שכבות העם הערבי. זה קשור עם מלחמתם באלמנטים (מבין בעלי האחריות וה' הון המסחרי) הקשורים בכוחות אימפריאליסטיים שונים.

8. המפלגה לוחמת לאחדות התנועה המקצועית הערבית כדרך לחיזוק המלחמה של מעמד הפועלים הערבי להגנת זכויותיו כדרך להגברת כוחו של הפרולטריון בתוך התנועה הלאומית הערבית וכדרך להגברת האפשרויות של שיתוף פעולה בין הפועלים היהודים והערבים.

9. המפלגה לוחמת בעד קשר הדוק עם תנועות השחרור הלאומיות של הארץ ציית הערביות ובמיוחד עם התנועות הלאומיות העממיות בסוריה ובלבנון.

10. בכדי לשמר על שלטונו בארצות ערב, האימפריאליזם הבריטי מנצל את רעיון הפדרציה הערבית הנפוץ יותר ויותר כתוצאה מהתפתחות תנועות השחרור העממיות, ומנסה לארגן פדרציה ערבית תחת חסותו בעזרת כוחות ריאקציוניים בארץ צוה ערב. כוונתו היא: לבלום התפתחות פרוגרסיבית עממית בתוך התנועות הלאומיות, להכשיל את חדירת האימפריאליזם האמריקאי ולדחוק את רגלי צרפת מהמזרח התיכון.

עצם השאיפה לאחדות ארצות ערב מבחינה תרבותית, כלכלית ופוליטית היא מצדקת. אולם בתנאים הפוליטיים הקיימים האחדות הממשית של הארצות הערביות צריכה להתבטא בהעזרת הדדית של הארצות הערביות וסלידיותן במלחמה למען עצמאות של כל ארץ ערבית ושחרור מהאימפריאליזם, ולסיכול מדיניות האימפריאליזם לשעבד בצורות חדשות (פדרציה תחת חסות בריטית) את ארצות ערב.

המפלגה והיישוב היהודי

בסיסים: חוסר ראיות פרספקטיבה של פתרון דימוקרטי על בסיס אחדות-עמים של הבעיה הלאומית של הארץ — וההמצב הפוליטי ביישוב.

2. יחסי הכוחות הפוליטיים בעם הערבי תלויים בהרכבה מעמדתם של המוני היישוב לגבי הדימוקרטיזציה של הארץ. פליטקה מתקדמת מצד היישוב ושחרורו מהשליטת הצינוניות תסייע לשבור את השפעת האלמנטים הריאקציוניים על ההמונים הערבים, ואז ייווצר התנאים הנדרשים ביותר לשיתוף פעולה בין ההמונים

1. המפלגה מייצגת בתוך התנועה הלאומית הערבית את האינטרסים של מעמד הפועלים והפלחים, ובתור שכזו היא הלוחמת העקבית על האינטרסים של העם הערבי במלחמתו לדימוקרטיה ועצמאות של פלשתינה.

2. במלחמה זו צריכה התנועה הלאומית הערבית להתבסס על הצירטר האטרנטי והחלטות ועידות מוסקבה וטבראן תוך התקשרות עם הכוחות הפרוגרסיביים בארצות ערב, בארצות הדימוקרטיה (במיוחד באנגליה) ועם ברית-המועצות.

3. המפלגה תילחם לפרוגרמה דימוקרטית של התנועה הלאומית הערבית ולארגון תנועה פרוגרסיבית המתבססת על מעמד הפועלים, הפלחים והאינטליגנציה המתקדמת.

4. המלחמה של התנועה הלאומית הערבית לדימוקרטיזציה ועצמאותה של פלשתינה היא באינטרסים של העם הערבי והיישוב היהודי גם יחד, ובתור שכזו גם היא צריכה להתנהל.

5. תנועה לאומית ערבית בעלת פרוגרמה דימוקרטית לגבי היישוב היהודי, תסייע לשבירת השפעת המנהיגים הציוריים על ההמונים היהודים, מה שיקל לארגון מלחמה משותפת של ההמונים היהודים והערבים למען האינטרסים המשותפים שלהם.

6. התפתחות מעמד הפועלים ותנועת הפועלים הערבית בזמן המלחמה מאפשרת למפלגה להקים כוח דימוקרטי חזק בתוך התנועה הלאומית הערבית.

7. המפלגה לוחמת לאחדות כל הכוחות הלאומיים במלחמה לדימוקרטיזציה וצמיחתה של פלשתינה, אחדות המקיפה את

1. הצינוניות משפיעה עדיין על הרוב של היישוב. הסיבות לכך הן: הלחץ הכלכלי על חלקים ממנו ושלטונה על האגודות המקצועיות קיום פריבילגיות מסויימות לחלקים מהיישוב בהשואה לעם הערבי, הגמניה פוליטית של התנועה הצינונית ביישוב, שהשלטון האימפריאליסטי מעניק לה התפחה הצינונית במסכנה הערבית, האשליה שיש לחלקים מסויימים ביישוב על אפשרות פתרון בעיית העם היהודי בפלשתינה והיעדר תנועה לאומית ערבית דימוקרטית.

היהודים והערבים. במלים אחרות: התפתחות תנועה דימוקרטית ביישוב אשר תעמוד על בסיס שחרורה של הארץ. תבוא אתה בהכרח לחיזוק הכוחות הדימוקרטיים בעם הערבי ולמלחמה משותפת של כל הכוחות הדימוקרטיים בארץ.

3. לכן מתפקידה של המפלגה ביישוב הוא להסביר את האינטרס האמיתי של התמונים את המהות האנטי-יהודית ואנטי-יישובית של תכנית הכיבוש הציוני-נאות. הבנויות על מלחמה בין יהודים וערבים.

4. הציונות מצדיקה את הפוליטיקה שלה, המפריעה למלחמה האנטיפאשיסטית והמספנת את שלום היישוב כזה, שונה הדרך לפתרון בעיית היהודים. לכן המפלגה מעמידה בפני היישוב את הפספטיבה שבביל העם היהודי את הדרך לשחרורו על ידי מלחמה יחד עם כל כוחות השחרור למשטר הפשי ודימוקרטי במקומות מגורי היהודים. המפלגה מראה שהדרך הציונית של כיבוש השתלטות מדינית וצבאית תבודד את היישוב מהר כוחות המתקדמים בעם היהודי ומהכוחות הפרוגרסיביים בעולם. תהיה כל אפשרות של התפתחות של היישוב ותסכן את שלומה. שחרור העם היהודי יכול לבוא רק על ידי הקמת משטר דימוקרטי כזה, אשר יעקור מהשורש את ההפליה הגזעית והאנטישמיות.

5. בתקופה הנוכחית יוצרים החברים הבאים את התנאים האובייקטיביים החדשים למלחמת המפלגה ביישוב לניתוק התמונים היהודים מההשפעה הציונית:

א) עם התפתחות התעשייה היהודית ובמיוחד בזמן המלחמה התרופו הניגודים המעמדיים ביישוב. הציונות בתור מייצגת האינטרסים של הבורגנות היהודית פועלת בניגוד לאינטרסים של המוני היישוב.

ב) המלחמה האנטיפאשיסטית, גידול כוח השחרור (הקידמה בארצות הדימוקרטיות ובארצות הכיבוש הנאצי גידול כוחה והשפעתה של ברית המועצות.

ג) השינויים הסידיים שחלו בעם היהודי (קשירת גירלם של חלקים גדולים של העם היהודי במלחמה המשותפת יחד עם כוחות השחרור והקידמה בכל ארץ וארץ אוריינטציה של חלקים חולכים וגדלים של העם היהודי על ברית המועצות, גידול השפעתה של היהדות הסיביטית המ

שוחחרת על כל חלקי העם היהודי).
ד) התפתחות אגודות מקצועיות ערביות בארץ, תנועות לאומיות עממיות ומפלגות קומוניסטיות חזקות בסוריה ובלבנון.

6. בהתאם לכך על המפלגה:

א) לנהל את מלחמתה הפוליטית תוך קשירתה עם המלחמה הלאומית הכלכלית של מעמד הפועלים והמונים העם.

ב) לפתח הסברה אנטיפאשיסטית רתבה, קשירת המלחמה של היישוב עם מלחמת הכוחות המתקדמים בעולם ועם אוריינטציה על ברית המועצות.

ג) הסברה נגד תורת הבדידות של העם היהודי ממלחמת החופש הכללית. מלחמה לאחדות העם היהודי ובמיוחד קשירת קשרים הדוקים עם היהדות הסובייטית.

ד) הסברה רתבה על הכוחות הדימוקרטיים הפועלים בארצות ערב ובמיוחד בעם הערבי בפלשתינה.

ה) מלחמה על שיתוף פעולה פוליטי וכלכלי בין יהודים וערבים ובמיוחד על שיתוף בין פועלים יהודים וערבים.

7. כל כמה שהמלחמה האנטיפאשיסטית נכנסת לשלב המכריע והסופי מגדירים המנהיגים הציוניים (בעקבות הריאקציה הבינלאומית) את מלחמתם נגד דימוקרטיזציה ושחרורה של הארץ ובעד תכניתיהם האבסורדיסטיות.

המצע הפוליטי השליט עכשיו בציונות הוא המצע הרביזיוניסטי של בילטמור. הציונות נשענת על כוחות אימפריאליסטיים בריטיים, אמריקאיים ואחרים. הרוצים לשמר על הסטטוס-קוו האימפריאליסטי. הציונות מנצלת את אהדת העולם הדימוקרטי לעם היהודי לשם דכישת תומכים לתכניתיה.

המלחמה לדימוקרטיזציה ולעצמאות של פלשתינה קשורה איפוא במלחמה נגד התכנית הציונית. מלחמה שהיא באינטרסים הלאומיים של היישוב היהודי.

8. המנהיגים הציוניים רוצים לבדוד את מלחמת העם היהודי ממלחמת שאר העמים ולהפריד בין שחרור העם היהודי לבין שחרור העמים כולם. התיאוריה על בדידות העם היהודי הכרחית בשבילם בכך די לחנך את המוני היישוב לאוריינטציה על "כוחות עצמנו" שפירושה למעשה היא אוריינטציה על כוחות ריאקציוניים בינלאומיים. התעמולה השיבנית הביאה

חלקים מהנער היהודי למעשי טירור פאשיסטיים.

ועל המפלגה לנהל הסברה המונית רחב בה נגד הטירור וגורמיו הפוליטיים, לציין את קשר הגורל של העם היהודי עם מלחמת כל העמים נגד הפאשיזם, את הצורך בברית עם הסיוות הפרוגרסיביים (ובמיוחד באנגליה), את ההכרח באחדות העם היהודי, וביוחד להעלות על נס את היהדות המשותפת ב.ס.ס.ר. שמשמשת דוגמא להקרבה לאומית יהודית ואנטיפאשיסטית ולפתרון שאלת היהודים בשביל כל קיבוץ יהודי בעולם.

9. כל היישוב מאחד ברצון לעזור לאחיו היהודים. המנהיגים הציוניים מנצלים לים הרגשה זו בכדי לגייס את ההמונים למטרות כיבוש והשתלטות, שאין להן כל קשר עם הצלת העם היהודי.

על המפלגה להעמיד את דרך ההצלה האמיתית והריאלית של העם היהודי, בדרך של נצחון סהר ומלא על הפאשיזם והרמת עולם דימוקרטי לאחר המלחמה.

10. הספר הלבן אינו יכול לשמש בסיס למלחמה לדימוקרטיזציה ולעצמאות פלשתינה.

11. העליה הציונית היא עורק החיים לביצוע המדיניות הציונית הכיבושית, לכן מחובת מאלה היא עמדתה השלילית של המפלגה לגבי העליה. האימפריאליזם העמיד את שאלת העליה במשך רוב שנות שלטונו כשאלה המרכזית של הארץ והסך אותה להגולטור במדיניות "הפרד ומשול".

סיכום

1. המפלגה לוחמת בעד:

- (א) פלשתינה דימוקרטית ועצמאית.
- (ב) שוויון זכויות מלא למיעוט הלאומי היהודי וליתר המיעוטים.
- (ג) חופש התפתחות לכל התרבויות הל-אומיות.
- (ד) זכויות דימוקרטיות מלאות לכל התור שבים ושויון הזכויות. בלי תבדל גזע, עם, דת ומין.
- (ה) הגנת האינטרסים של הפרעלים הא-כרים, הערבים-כורגנים והאינטליגנציה העובדת.

(ז) אישנומיה רחבה של הרשויות המקומיות ודימוקרטיזציה שלהן.

(ז) התפתחות כלכלית חופשית של הארץ.

2. המלחמה למטרה הראשית של

שלנו פעם בפתחו את העליה כאילו ויתר ליהודים וגייס את הערבים נגדם, ופעם בסגרו אותה, כאילו ויתר לערבים וגייס את היהודים נגדם. בצורה זו העביר האימפריאליזם את מלחמת תושבי הארץ למלחמה יהודית, במקום מלחמה משותפת נגד. לכן על המפלגה להסביר את עמדתה השלילית לעליה הציונית ולהעביר את עיקר המלחמה למסדות דימוקרטיות. מלחמה יעילה בעליה הציונית לא יכולה להיות, בלי מלחמה לדימוקרטיזציה.

המפלגה היא בעד הכנסת פליטי חרב הפאשיזם, כיהודים ובלתי יהודים לארץ (כמו שתובתן של כל הארצות שוחרות החופש-להכניס פליטי חרב הנאצים). ויחד עם זה היא תלחם נגד סילוף ענין הפליטים על-ידי המנהיגים הציוניים למד טרית עליה וכיבוש.

2. המפלגה היא נגד רכישת כל קרקעות בארץ למטרות כיבוש ציוניות. המלחמה היעילה נגד רכישת קרקעות למטרות כיבוש ציוניות היא במלחמה למסדות דימוקרטיות בארץ, אשר ייצגו את האינטרסים של המוני-העם, במלחמה למען חוק הגנת הארסים ותמיכה ממשלתית ממשית למשק הפלח וחלוקת אדמות הממשלה לפלחים.

אחת ממטרות חוק הקרקעות היתה חלוקת הארץ.

יש להתנגד לכל טרנסקציות קרקעיות בכלל, אשר סתוצאה מהן מנושלים פלחים.

המפלגה: דימוקרטיזציה ועצמאות פלש-תינה מתנהלת תמיד בקשר עם המלחמה הכללית לחופש של כוחות השחרור בעור-לם, וכיום בקשר עם מלחמת העמים נגד הפאשיזם.

3. הפרוגרסיביות של כל הכוחות הפור-ליטיים בפלשתינה נמדדת לפי עמדתם לגבי המלחמה לדימוקרטיזציה ולעצמאות של פלשתינה, שמתנהלת כיום בקשר עם המלחמה בפאשיזם ולפי העמדה לגבי המיעוט היהודי.

4. אי אפשר להפריד את המלחמה לדימוקרטיזציה ולעצמאות של פלשתינה מהמלחמה לאחווה-עמים בארץ. ולהיפך, אי-אפשר להפריד את המלחמה לאחווה-עמים מהמלחמה לדימוקרטיזציה ולעצ-מאות.